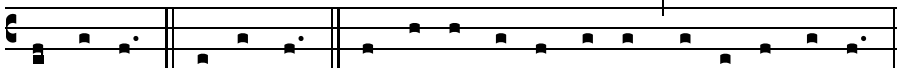

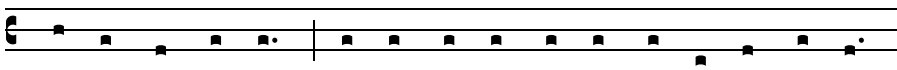
Hippolytova liturgie světla

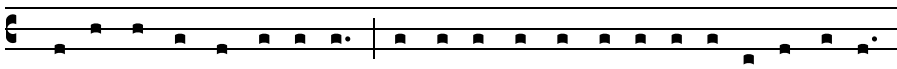
Pán s vámi. **I s tebou.** Vzdávej-me dí-ky Pá-nu, na-še-mu Bo-hu.

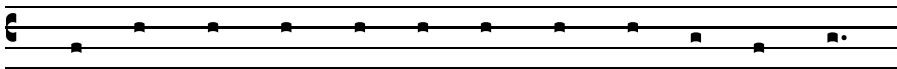
Je to dů-stoj-né a spraved-li-vé. Vzdá-vá-me ti dí-ky,

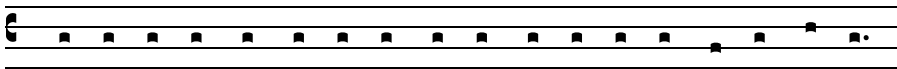
Pa-ne náš Bo-že skr-ze tvé-ho Sy-na, Je-ží-še Kris-ta.

Skr-ze něj jsi nás o-sví-til a zje-vil jsi nám ne-po-ru-ši-tel-né světlo.

Pro-to když jsme skon-či-li běh to-ho-to dne,

při-chá-zí-me na po-čát-ku no-ci na-sy-ce-ni je-ho světlem,

kte-ré jsi pro nás stvořil. Když ny-ní z tvé mi-los-ti ne-po-strá-dá-me

svět lo ve-če-ra, chvá-lí-me tě a o-sla-vu-je-me skr-ze tvé-ho Sy-na,

na - še - ho Pá - na Je - ží - še Kris - ta. Skr - ze něj ti

ná - le - ží čest, moc a slá - va v jed - no - tě Du - cha sva - té - ho

ny - ní i na vě - ky vě - ků. A - men.

Text této liturgie se dochoval v **Apoštolské tradici**, jejímž autorem je pravděpodobně **Hippolyt Římský** (†235), která pod č. 25 popisuje obřad přinesení světla k večerní bohoslužbě díky s agapálním hodem. V přítomnosti biskupa jáhen přijde s lucernou doprostřed věřících a modlí se s lidem toto díkyvzdání. Všimněme si, že ve struktuře připomínající eucharistickou prefaci (nebo „miniaturní“ Exsultet) chybí invokace „Vzhůru srdce“; Hippolyt o ní píše že je vyhrazena pro „oběť“, t.j. pro slavení Eucharistie. Následuje společná hostina, při které nejprve všichni přijmou od biskupa díl požehnaného chleba, pak se jí přinesené pokrmy. Rovněž před pitím se koná díkyvzdání nad kalichem. Nejedná se zde o Eucharistii (svátost Večeře Páně), nýbrž o společnou hostinu po vzoru židovských rituálních jídel s *berachot* (žehnáním) stolu a pokrmů.